

Malchau: Der er nu forløbet ca. fem år siden besættelsens ophør, og mangt og meget har ændret sig siden da, vel også det syn, som mange anlægger på visse foreteelser under besættelsen og på de mennesker, der dengang stillede sig på besættelsesmagts side og svigtede deres land og deres landsmænd. De pågældendes skyld bliver nu ikke mindre af den grund. Imidlertid må man jo se forholdene i øjnene, som de er, og i længden kan naturligvis hverken samfundet eller de pågældende selv være tjent med, at de, omend det er selvforskyldt, er sat udenfor uden at kunne nyde de rettigheder og de goder, der følger med at være borger her i landet, og uden at kunne opfylde de pligter, der også påhviler borgerne.

Formålet med dette lovforslag er at tilbagegive de i lovforslagets § 1 nævnte domfældte alle rettigheder, også stemmeret og valgbarhed i offentlige anliggender. De pågældende får altså igen adgang til at være indehavere af offentlige hverv. Grænsen for at komme i betragtning er sat ved straffe på fængsel i 2½ år, og efter det oplyste vil det dreje sig om ca. 10 000 personer. Den foreslåede ordning har særlig betydning for de sønderjyske landsdele.

Det skal dog ved denne lejlighed siges, at vort syn på disse mennesker ikke har ændret sig, men at vi håber, at de har lært noget af det skete, og at vi derfor nu gennem denne lovgivning vil medvirke til, at der i hvert tilfælde kan skabes adgang for dem til at vende tilbage til samfundet derved, at der slås en streg over deres forseelser. Jeg vil dog gerne have lov til at sige, at vi lægger ikke skjul på, at vi fra vor side har haft adskillige betænkeligheder ved at gå med hertil, men at vi på den anden side håber på, at de pågældende vil påskønne den udstrakte hånd og vil vise sig værdige til den tillid, der vises dem, skønt de svigtede os i en alvorlig stund.

Jeg skal med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til fremme og vedtagelse.

Anna Westergaard: Bagved det foreliggende lovforslag ligger et ønske i store dele af den danske befolkning dels om så snart som muligt at få en afslutning på et meget trist og efterhånden meget langt kapitel i vort lands tilværelse, besættelsen og dens efterspil, dels om at der nu skal gives dem, der har fået forholdsvis mindre domme, adgang til fuld genoptagelse i vort samfunds almindelige liv på lige vilkår med andre.

Lovforslaget kan vel iøvrigt betragtes som en forløber for det i folketinget fremsatte

og af den højtærede justitsminister omtalte lovforslag om en ændring i reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straffe; dette lovforslag, der tilsigter indførelse af et nyt syn på spørgsmålet om rettighedsfortabelse ved straf, har man ikke ment at kunne få færdigbehandlet i denne samling; men det må forudsættes til sin tid at føre frem til et resultat i retning af det, vi behandler her.

Vi kan fra vor side tiltræde, at gennemførelsen af denne almindelige ændring, der jo automatisk ville løse det foreliggende problem, ikke afventes, og vi anbefaler det foreliggende lovforslag til gennemførelse her, således som det er sket i det andet høje ting.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ordførere, ikke mindst den ærede ordfører for venstre (Elmquist), hvis almindelige elskværdighed i dette tilfælde jo fandt et særlig tiltalende udtryk overfor mig personlig.

Jeg kan dog ikke modtage det ærede medlems tak uden samtidig at sige et par ord om den ærede ordførers udtalelser om min forgænger.

Forholdet er jo ganske vist det, at den tidligere justitsminister i februar i år svarede afvisende på det ærede medlems anmodning om en amnestilov, men grunden dertil var formentlig en dobbelt, nemlig dels at han var klar over, hvad jeg altså også blev senere, at man ikke kunne gå videre ad den vej, som embedsmandsudvalget havde foreslået, dels at han netop havde nedsat straffelovskommissionen, om hvis meninger på dette punkt han vel på det tidspunkt ikke kunne udtale sig. Jeg har altså været så heldigt stillet allerede ved påsketid at få at vide, at straffelovskommissionen i al almindelighed havde det samme syn på disse spørgsmål, som det ærede medlem frk. Anna Westergaard rigtigt angav var mit, og derfor har jeg haft lettere ved at nå til et resultat her end min forgænger.

Men jeg takker for den venlige modtagelse, lovforslaget har fået.

Elmquist: Det er vist rigtig nok, at den tidligere justitsministers motivering for afvisningen var, at han ville have dette spørgsmål løst samtidig med det store, langt mere omfattende spørgsmål, som den nuværende justitsminister jo også er klar over er meget omfattende, således som det fremgår af ministerens lovforslag. Det var imidlertid det, som jeg reagerede imod og protesterede imod, idet jeg gjorde gældende, at hvis man